

निगुम्भयुग्मयोर्द्वौ भद्रकाली तरुिनी ॥”
 गरुडे वायो च पुं । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरासुः, पुं, (तराय तरणाय तरे तरणे वा
 चमुरिच अतिगभीरमध्यदेशत्वात् तथालम् ।)
 नौकाविशेषः । भङ्ग इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 होङ्गः २ वहनम् ३ वाय्वटः ४ वहिचम् ५ ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 तरासुः, पुं, (तराय तरणार्थं अलति पर्याप्नोतीति ।
 अल + उन् ।) नौकाविशेषः । इति हारावली ॥
 तरिः, स्त्री, (तरणनया इति । तृ + “अच दः ।”
 उणां । ४ । १३० । इति दः ।) नौका । इत्य-
 मरः । ११० । १० । (यथा, महाभारते । १ ।
 १०० । ४८ ।
 “वात्रवीहाशकन्याकि धर्मार्यं वाहये तरिम् ॥”
 इशा । वल्गादिपेटकः । इति हेमचन्द्रः ॥
 तरिका, पुं, (तराय तरणाय हितः । तृ + उन् ।)
 क्रवः । इति त्रिकाण्डशेषः । (तरणे तरण-
 निमित्तकदेयमुख्ये अधिकारीऽस्तस्य । तरण-
 मुख्यग्रहणाधिकारी । यथा, याज्ञवल्क्ये । २ ।
 २६६ । [इश ॥”
 “तरिकाः खलनं मुख्यं यङ्गु दाप्यः पणान्
 तरिका, स्त्री, (तरिक + टाप् ।) नौका । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 तरिनी, स्त्री, (तरस्तरणं जलखेगाख्यस्याः
 इति इनिः ङीप् ।) नौका । इति हेमचन्द्रः ॥
 तरिता, स्त्री, (तर + इतच् ।) तर्जनी । इति
 शब्दचन्द्रिका । यङ्गुणम् । गौणा इति भाषा ।
 यथा, कुलाब्जवतने ।
 “वज्रिदा कालकूटश्च ताम्रकूटश्च सुसुरम् ।
 अहिर्धनं क्षर्जुरसत्तारिका तरिता तथा ॥”
 तरिरयः, पुं, (तरेर्नीकाया रय इव तत्परि-
 चालनात्तथालम् ।) अरिचम् । इति हारा-
 वली ॥
 तरीः, स्त्री, (तरणनया इति । तृ + “अवितृष्ट-
 तन्निष्प दः ।” उणां । ३ । १५८ । इति दः ।)
 नौका । (यथा, माघे । ३ । ७६ ।
 “तरीय तथालमथलुभाकम् ॥”
 मदा । वल्गादिपेटकः । इत्युणादिकोवः ॥
 त्रूमः । इति त्रिकाण्डशेषः । द्रोणी । इति
 अटावरः । इशा । इति मेदिनी । २, ४० ॥
 तरीयः, पुं, (तृ + “लृट्पणामीयन् ।” उणां । ४ ।
 २६ । इति ङीप् ।) शोभनाकारः । भेलः ।
 अवसायः । इत्युणादिकोवः । समुद्रः । समर्थः ।
 इति संधिप्रवारे उणादिराजः ॥ खर्गः । इति
 मेदिनी । घे, ३७ ॥
 तरीवी, स्त्री, (तरीय + संज्ञार्था ङीप् ।) इन्द्र-
 कन्या । इति मेदिनी । घे, ३८ ॥
 तरुः, पुं, (तरति समुद्रादिकमनेनेति । तृ +
 “भृशश्रीनृचरीति ।” उणां । १ । ७ । इति
 उः ।) वृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ५ । (यथा,
 रघुः । ३ । ७० ।
 “सनिवततरुण्यां देवा तथा सह शिश्रिये ॥”

तरुकुणिः, पुं, (तरौ रुचि कूययतीति । कूय +
 इन् ।) वागुदपची । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 तरुजीवनं, स्त्री, (तरोजीवनं जीवणकारणम् ।)
 वृक्षमूलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 तरुखं, स्त्री, (त + “चो रच जो वा ।” उणां । ३ ।
 ५४ । इति उन् ।) कुलपुष्पम् । इति मेदिनी ।
 ये, ४६ ॥
 तरुणः, पुं, (त + उन् ।) खूणजीरकः । एरकः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुणः, चि, (तरति भवते प्रमोदयति चि इति ।
 तृ + चो रच जो वा ।” उणां । ३ । ५४ । इति
 उन् ।) युवा । इति मेदिनी । ये, ४६ ।
 (यथा, महाभारते । १ । ४० । २६ ।
 “तरुणस्तस्य पुत्रोभूतिगतेना महातपाः ॥”
 नृतनः । इति धरणिः ॥ (यथा, हन्दोमज्ञ्याम् ।
 “तरुणं सर्वपशूनां नवौदनं पिच्छिलानि
 दधौनि ।
 खल्ययेन सुन्दरि । ग्रास्यन्तोमिहमन्त्राति ॥”
 तरुणज्वरः, पुं, (तरुणचासौ ज्वरश्चेति ।) समा-
 हावधिज्वरः । (यथा, चक्रदत्तः ।
 “आसन्नराजं तरुणं ज्वरमाहुर्मनीषिणः ॥”
 तरुणदधि, स्त्री, (तरुणं तरुणलज्योक्तं दधीति ।)
 पञ्चदिनातीतदधि । इति वेदकम् ॥
 “मुष्कं मांसं ज्वयो दृष्ट्वा बाजार्कस्तारुणं दधि ।
 प्रभाते मेयुर्न निद्रा सद्यः प्राणहराणि षट् ॥”
 इति चाणक्ये । ६४ ॥
 तरुवी, स्त्री, (तरुण + गौरादित्वात् ङीप् ।)
 द्वितीयवयाः स्त्री । (यथा,—
 “तत्सु तरुवी ज्ञेया द्वात्रिंशद्द्वयसरावधि ।
 निदाघशरदोर्वाणा हिता विषयिणी मता ॥
 तरुवी शीतसमये ॥”
 “नित्यम्बाला सेयमाना नित्यं वर्हयते वनम् ।
 तरुवी ज्ञासयेच्छक्तिम् ॥”
 “दृष्ट्वापि तरुवीं गत्वा तरुणलसवाप्रयात् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 भूयोभूयः प्रवर्तमानरजाः स्त्री । इत्यमरटीका-
 सारसुन्दरी । तत्पर्यायः । युवती २ । इत्य-
 मरः । २ । ६ । ८ । तयुनी ३ युवतिः ४ । इति
 भरतः । यूनी ५ दिकरी ६ धनिका ७
 धनीका ८ । इति शब्दरत्नावली । यक्षकन्या ।
 दन्तीवृक्षः । चीडानामगन्धदयम् । पुष्पविशेषः ।
 सेडती इति भाषा । तत्पर्यायः । सहा २
 कुमारी ३ गन्धाढ्या ४ चारुकेश्वरा ५ भङ्गेष्टा ६
 रामतरुणी ७ सुदला ८ बहुपत्रिका ९ भङ्ग-
 वल्लभा १० । इति राजनिर्घण्टः । सेवती ११ ।
 यथा, नारसिंहपुराणे ।
 “वन्धकात् पुष्पशतकादशोक्तं पुष्पसुतमम् ।
 अशोकात् पुष्पसाहस्रात् सेवतीपुष्पसुतमम् ।
 सेवतीपुष्पसाहस्रात् कुलकं पुष्पसुतमम् ॥”
 (यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 “शतपत्री तरुण्युक्ता कर्णिका चारुकेश्वरा ।
 महाकुमारी गन्धाढ्या लाक्षाह्वयातिमञ्जला ॥”

अस्या गुणाः । शिशिरत्वम् । स्निग्धत्वम् ।
 पित्तदाहज्वरतुल्यपाकद्वयाविच्छिन्नाशित्वम् ।
 मधुरत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुणीकटाक्षमाणः, पुं, (तरुणीनां कटाक्षाणां
 माणा यत्र ।) तिलकटक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुणिका, स्त्री, (तरुस्थिता तूणिका चित्रशलाका
 इव । यद्वा, तरौ रुचि दीनयतीति । तुल चिपे
 + ऋण् । टाप् । अत इत्वम् । एषोदरादित्वात्
 वाधुः ।) वातुलिः । इति हारावली । वाहुङ्
 इति भाषा । तरुणिकापि पाठः ॥
 तरुणखः, पुं, (तरौ तरौवां नख इव ।) कण्टकः ।
 इति हारावली ॥
 तरुभृक्, [च्] पुं, (तर्भं भुनक्तीव । भुज +
 क्तिप् ।) वन्दाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुन्मगः, पुं, (तरौ तिष्ठन् न्मग इव । शाक-
 पार्थिववत् मध्यपदलोपी समासः । यद्वा, तरु
 प्रियो न्मगः पशुः ।) वानरः । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥
 तरुरागं, स्त्री, (तरौ रागो रक्तिभाभा यस्मात् ।)
 किशलयम् । नूतनपल्लवः । इति हारावली ॥
 तरुराजः, पुं, (तरुणां राजा अत्युच्चत्वादस्य तथा-
 त्वम् । समसि टच् ।) तावट्टः । इति राज-
 निर्घण्टः । (सर्वपूज्यत्वात् खर्षोक्तभोग्यत्वाच्च
 पारिजातपुष्पट्टः । यथा, हरिवंशे । १२४ । ५५ ।
 “यदेतदाहृतं खर्गात् तत् त्वदर्थं मया विभो ! ।
 देवोपभोग्यमेतद्वि तरुराजसमुद्भवम् ॥”
 तरुवहा, स्त्री, (तरौ रोहतीति । रुह + कः ।
 टाप् ।) वन्दाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुरोहिणी, स्त्री, (तरु रोहतीति । रुह +
 णिनिः + ङीप् ।) वन्दाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुवल्ली, स्त्री, (तरुव वल्लीव तरुवल्लीव वा ।)
 जतुकालता । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुशायी, [न्] पुं, (तरौ तरुकोटरे प्रासायां
 वा श्येते इति । शी + णिनिः ।) पक्षी । इति
 हारावली ॥
 तरुसारः, पुं, (तरौः सारः ।) कर्पूरः । इति
 हारावली । (यथा, सुश्रुते चिकित्सित-
 स्थाने ३५ अध्याये । “तत्रनेत्राणि सुवर्णरजत-
 ताम्रायोरीतिदन्तशृङ्गमणिसरुसारमयानि
 अच्चाणीति ॥” कर्पूरशब्देऽस्य विवृतिर्ज्ञातव्या ॥)
 तरुस्था, स्त्री, (तरौ तिष्ठतीति । स्था + कटाप्
 च ।) वन्दाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 तरुटः, पुं, (तरौः कट इव ।) उत्पलकण्डः ।
 अस्या गुणाः । गुरुत्वम् । विट्स्निग्धत्वम् । शीतल-
 त्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ (यथा, चरके सूच-
 स्थाने सप्तविंशेऽध्याये ।
 “तरुटविसृष्टालूककौशादनकशेरुकम् ।
 शृङ्गाटकं कलौषञ्च गुरुविट्स्निग्धं शीतलम् ॥”
 तर्क, क दीप्तौ । इति कर्णिकण्डहमः ॥ (पुरा-
 ण-व्यक-सेट् ।) क, तर्कयति । वितर्कणेऽप्ययम् ।
 (अत्र सकं ।) तर्कयत्यन्यगुणं सुधीः । इति
 दुर्गादासः ॥